

آزادی بیان

برگرفته از سایت وزارت امور خارجه ایالات متحده آمریکا
گرد آوری و تنظیم برای سایتهای اینترنتی فارسی زبان: حسین مختار زبیبانی

آزادی بیان

آزادی عقیده و آزادی بیان، مخصوصا درباره مسائل سیاسی و دیگر مسائل اجتماعی، نیروی حیات بخش هر دموکراسی می باشد. دولت های دموکراتیک معمولا محتوای هیچ يك از متون نوشته شده یا سخنرانی ها را کنترل نمی کنند. بنابراین، دموکراسی ها اغلب جوامع چند صدایی می باشند که هر فردی قادر است عقاید و تفکراتش، حتی عقاید مخالف با دولت، را بیان کند. به عقیده نظریه پردازان دموکراسی، بحث و گفتگوی باز و آزاد معمولا منجر به این می شود که بهترین انتخاب مورد توجه واقع شده و از اشتباهات فاحش جلوگیری شود.

دموکراسی منوط به شهروندانی باسواد و مطلع است که دسترسی به اطلاعات آنها را قادر می سازد تا در بالاترین حد ممکن در زندگی اجتماعی جامعه شان مشارکت داشته باشند، و بتوانند مسئولین دولتی یا سیاستهای حکومتی غیر عاقلانه یا مستبدانه را مورد انتقاد قرار دهند. شهروندان و نمایندگان منتخب آنها اذعان دارند که دموکراسی به بیشترین میزان دسترسی به اطلاعات، عقاید و تفکرات سانسور نشده بستگی دارد.

برای اینکه يك ملت آزاد بتواند بر خود حکومت کند، باید که بتواند افکار خود را به راحتی بیان نماید - آشکارا، و درملا عام و به طور مکرر؛ هم در سخنرانی و هم به صورت مکتوب.

اصل آزادی بیان باید توسط قانون اساسی حکومت دموکراتیک حمایت شود، تا از اعمال سانسور توسط قوای مقننه یا مجریه دولت جلوگیری به عمل آورد.

حمایت از آزادی بیان یکی از حقوق به اصلاح بازدارنده ای است که از دولت می خواهد تا از محدود کردن آزادی بیان خودداری نماید، درست برخلاف اقدامات مستقیمی که حقوق به اصطلاح تصریح کننده خواستار اجرایشان می باشند. به طور کلی، مقامات دولت دموکراتیک دخالتی در تعیین محتوای متون نوشته شده یا سخنرانی ها در جامعه ندارند.

تظاهرات، بوته آزمایشی هر دموکراسی می باشند - بنابراین حق برگزاری تجمعات صلح آمیز يك حق اساسی و جزء لازمی در سهولت استفاده از آزادی بیان است. يك جامعه مدنی بستری برای بحث و مناظره پرشور و جسورانه در بین کسانی است که درباره مسائل مختلف اختلاف نظر شدید دارند.

آزادی بیان یکی از حقوق اولیه می باشد، ولی مطلق نیست و نمی تواند توجیه کننده استفاده از خشونت، تهمت و افترا، هجو گویی، اقدامات خرابکارانه و براندازی یا هرزه گویی باشد. معمولا در دموکراسی های تثبیت شده، فقط درجه بالایی از تهدید می تواند توجیه کننده تحدید آزادی بیانی شود که: باعث خشونت گردد، شهرت و اعتبار دیگران را به ناحق خدشه دار کند، حکومت قانونی را سرنگون کند، یا رفتار ناپسند و هرزه گری ترویج کند.

همچنین اکثر حکومت های دموکراتیک آزادی بیانی که تنفر نژادی را – ولی نه الزاما خشونت را – برانگیزاند، منع می کنند

چالش اصلی برای هر دموکراسی چالش تعادل است: حمایت از آزادی بیان و برگزاری گردهمایی، و در عین حال مقابله با آزادی بیانی که خشونت را ترویج می کند، تهدیدآمیز است یا قصد براندازی دارد

Freedom of Speech

Freedom of speech and expression, especially about political and other public issues, is the lifeblood of any democracy. Democratic governments do not control the content of most written and verbal speech. Thus democracies are usually filled with many voices expressing different or even contrary ideas and opinions.

According to democratic theorists, a free and open debate will usually lead to the best option being considered and will be more likely to avoid serious mistakes.

Democracy depends upon a literate, knowledgeable citizenry whose access to information enables it to participate as fully as possible in the public life of their society and to criticize unwise or tyrannical government officials or policies. Citizens and their elected representatives recognize that democracy depends upon the widest possible access to uncensored ideas, data, and opinions.

For a free people to govern themselves, they must be free to express themselves -- openly, publicly, and repeatedly; in speech and in writing.

The principle of free speech should be protected by a democracy's constitution, preventing the legislative or executive branches of government from imposing censorship.

The protection of free speech is a so-called negative right, simply requiring that government refrain from limiting speech, unlike the direct action required of other so-called affirmative rights. For the most part, the authorities in a democracy are uninvolved in the content of written and verbal speech in the society.

Protests serve as a testing ground for any democracy -- thus the right to peaceful assembly is essential and plays an integral part in facilitating the use of free speech. A civil society allows for spirited debate among those in deep disagreement over the issues.

Freedom of speech is a fundamental right, but it is not absolute, and cannot be used to justify violence, slander, libel, subversion, or obscenity. Consolidated democracies generally require a high degree of threat in order to justify banning speech which may incite violence, untruthfully harm the reputation of others, overthrow a constitutional government, or promote lewd behavior. Most democracies also forbid speech that incites racial hatred, but not violence.

The challenge for a democracy is one of balance: to defend freedom of speech and assembly while countering speech which truly encourages violence, intimidation, or subversion.

http://persian.usinfo.state.gov/index/products/products_listing_fa/POD_Freedom_of_Speech.html